

Núm. de Protocol: 1000109/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000095/2017

SENTÈNCIA 106-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. MCM

Representant: Sra. PMM

Advocat: Sra. ELH

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocat: Sra. SPC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-dos de novembre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000109/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 5 de juliol de 2017 va desestimar la demanda interposada pel Sr. MCM contra el GOVERN, en què impugnava l'acord de data 28 de setembre de 2016, que al seu torn havia desestimat el recurs formulat per l'agent contra la resolució de 7 de juliol de 2016 de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior, per mitjà de la qual es va denegar la sol·licitud de concessió a l'interessat de la nacionalitat andorrana.

2.- Disconforme amb aquesta resolució, la part agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) L'Administració va resoldre gairebé cinc mesos després de la data de la sol·licitud, amb contravençió de l'article 40 del Codi de l'Administració.

b) La resolució administrativa manca de la necessària motivació.

c) No s'ha valorat adequadament la prova practicada, que acredita de forma suficient la residència continuada de l'agent a Andorra des de l'any 1991. De fet, disposa d'autorització de residència des d'aquesta data, i en cap moment li ha estat retirada ni denegades les successives renovacions. En el mateix sentit, el Govern va denegar una sol·licitud d'intercanvi d'informació fiscal procedent d'Espanya, pel motiu de que l'agent era resident a Andorra.

3.- La representació del Govern s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi la sentència apel·lada.

En la seva opinió, les successives enquestes realitzades pel Servei de Policia al llarg dels anys han evidenciat que el recurrent només resideix al Principat de forma permanent des de fa dos o tres anys, i la prova que aporta l'interessat no desvirtua aquesta conclusió.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El recurrent al·lega en primer lloc que la resolució administrativa que va denegar la seva sol·licitud d'obtenció de la nacionalitat andorrana va ser dictada un cop transcorregut el termini de dos mesos que preveu l'article 40 del Codi de l'Administració.

Tanmateix, aquest fet no comporta de cap manera la invalidesa d'aquella resolució. La sentència de la Batllia recull adequadament la doctrina d'aquesta Sala sobre el particular i reproduceix de forma extensa la sentència núm. 20-2010, de 12 d'abril, segons la qual:

"Allò que pretén dir el precepte (l'article 40 del Codi) és que l'òrgan administratiu no està vinculat pel sentit negatiu del silenci, un cop transcorregut l'esmentat termini de dos mesos, de manera que pot resoldre en sentit favorable al peticionari, fins i tot després del termini legal. Ara bé, el que no prohibeix aquest precepte és que es dicti un acte administratiu merament confirmatori de la denegació presumpta. En efecte, si resulta legalment possible modificar el sentit del silenci negatiu mitjançant un acte exprés dictat tardanament, amb més raó s'ha d'admetre la validesa d'un acte que no fa altra cosa que ratificar la denegació de la sol·licitud formulada per l'interessat".

En conseqüència, procedeix desestimar aquest primer motiu d'impugnació.

Tercer.- Tampoc es pot apreciar la manca de motivació que denuncia el recurrent. Tant la resolució inicial de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior com la desestimació del recurs de reposició que es va formular contra aquella contenen una exposició suficient dels elements de fet i de les raons jurídiques que les fonamenten, amb especial referència a les enquestes realitzades pel Servei de Policia.

No ofereix cap dubte que l'interessat ha conegut els motius que van donar lloc a desestimar la seva sol·licitud, i ha pogut articular els mecanismes de defensa que ha considerat necessaris amb ple coneixement de causa. En conseqüència, no es pot apreciar que s'hagi produït cap indefensió susceptible de donar lloc a la invalidesa dels actes impugnats, com exigeix l'article 49.1 del Codi de l'Administració.

Quart.- Quant al fons, el recurrent va sol·licitar la nacionalitat andorrana a l'empara de l'article 11.1 de la Llei qualificada de la nacionalitat, que exigeix haver tingut la residència principal i permanent al Principat durant els vint anys que precedeixen a la presentació de la demanda.

Segons aquest precepte, el sol·licitant ha de complir les condicions de l'article 7, és a dir, haver establert prèviament la residència principal i permanent a Andorra i demostrar haver perdut la nacionalitat o nacionalitats anteriors, en el termini que preveu l'article 28.

En aquest cas, la discussió queda circumscrita a determinar si l'agent havia tingut la residència principal i permanent a Andorra durant els vint anys anteriors a la data de la seva sol·licitud. Com ha declarat aquesta Sala de forma continuada, això suposa que l'interessat hi tingui el centre dels seus interessos personals i professionals.

Pel que fa a la prova, encara que la demostració d'aquest fet presenta una certa dificultat, per la mateixa extensió del període temporal a què es refereix, això no impedeix que s'aportin al procés els mitjans de prova necessaris, per tal que el tribunal pugui adquirir la convicció de que es compleixen els requisits legals.

D'altra banda, aquesta Sala també ha reconegut reiteradament l'especial rellevància que tenen els informes elaborats pel Servei de Policia, en la mesura en que recullen els resultats de les investigacions dutes a terme sobre el terreny i, a més, se'ls ha de reconèixer l'objectivitat que deriva del fet de ser elaborats per funcionaris públics. Això no exclou, lògicament, que els interessats presentin les proves adequades per a desvirtuar el seu contingut.

Cinquè.- En el cas que ara s'examina, la sentència apel·lada ha fet una valoració exhaustiva de les proves practicades en les actuacions, que aquesta Sala comparteix i fa seva íntegrament, sense que hi hagi raons que justifiquin substituir el criteri de la Batllia pel del recurrent.

S'ha de remarcar especialment el fet que la situació de l'interessat a Andorra ha estat l'objecte de fins a vuit enquestes diferents, realitzades pel

Servei de Policia, que abasten un període molt perllongat, que s'inicia amb un primer informe de 7 de juliol de 2000 i finalitza amb el complement d'enquesta realitzat el 2 de juny de 2016, de manera que aquests informes constitueixen un element de prova molt rellevant, a l'hora de determinar si l'interessat ha tingut la seva residència principal i permanent al Principat durant el període de vint anys que exigeix l'article 11.1 de la Llei qualificada de la nacionalitat.

Doncs bé, en totes i cadascuna de les sis primeres enquestes (de dates 7 de juliol, 13 de setembre i 18 de desembre de 2000, 15 de juny i 14 de novembre de 2011 i 8 de febrer de 2012) (folis 88 a 95 de les actuacions) es conclou, després de realitzar comprovacions al lloc de treball, al domicili i amb els veïns, que l'interessat només residia temporalment al Principat i no de forma permanent.

En els dos darrers informes, d'1 de març i 2 de juny de 2016, es conclou que el recurrent resideix al domicili indicat, però només amb una antiguitat de dos o, com a molt, tres anys.

A més, cal tenir en compte que les enquestes realitzades en els anys 2011 i 2012 portaven causa d'una altra sol·licitud de nacionalitat formulada per l'agent, que finalment va ser denegada, sense que aquell impugnés la resolució que li era desfavorable.

Les nombroses proves aportades per l'agent no desvirtuen les conclusions anteriors, ja que, com afirma la sentència apel·lada, en molts casos es refereixen a períodes insuficients i, en definitiva, no acrediten que l'agent tingués a Andorra el seu centre d'interessos durant els vint anys necessaris, per més que hi tingui una evident vinculació.

En particular, el fet de disposar d'una autorització de residència des de l'any 1991 és un indicatiu rellevant, però no contradiu per sí sol el resultat dels informes de la Policia. De la mateixa manera, el fet que s'hagués denegat anteriorment una sol·licitud d'intercanvi d'informació fiscal procedent d'Espanya, va obeir a que l'interessat tenia una autorització de residència a Andorra, però no és una dada rellevant per acreditar la residència permanent i continuada durant vint anys.

En conseqüència, procedeix desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència impugnada en els seus propis termes.

Sisè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. MCM contra la sentència dictada el 5 de juliol de 2017 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.